

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-n43.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB31:43

#

Menneske-Frygt – Guds frygt.

Den Collision Christd. bestandigt stiler paa er: at frygte Gud mere end Msker, altsaa paa det: at frygte Msker mere end Gud. Det stikker ikke i at faste, ei heller i eenlig Stand o: s: v: o: s: v: nei, dersom Du af Msk-Frygt faster, saa er dette netop ikke Xstd; og dersom Mskene ville cujonere Dig til at lade være at faste, saa kan det være Xstd. at faste.

Gud er den eneste Souverain. For at udtrykke dette vælger han til sin Envoyer en ganske simpel Mand – det er det Allerfornemste. Og saa fordrer han af denne hans Gesandt og Apostel, at han skal udtrykke, hvad Sandhed er, at den Stor-Magt, han har den Ære at repræsentere er den eneste. Og det skal han ubetinget udtrykke lige over for Konger og Keisere og Publikum og Paven og hvad Satan alle disse msklige Instantser hedde, som cujonere Mskene i Msk-Frygt. Og for at gjøre det complet, for ganske ubetinget at udtrykke i hvilken Grad han er den eneste Souverain saa er Gud med om at slaae løs paa sin egen Gesandt – dog af Kjerlighed, ja af Kjerlighed, Du uendelige Kjerlighed.

Forkyndt ubetinget i Guds-Frygt er Christd. kun een Gang – af Gud-Msket.

Forkyndt ganske i Msk-Frygt er Xstd. ikke mere Christendom.

Heri ligger Falskneriet med hele Christenheden. Saasnart Xstd. forkyndes ubetinget i Guds-Frygt falde Alle fra; naar Xstd. forkyndes ganske i Msk-Frygt blive alle Christne – det forstaaer sig det er at gjøre Nar af Gud og der følger et Regnskab.

Falskneriet er let gjort. Istedetfor at forkynde Xstd. i Guds-Frygt bærer Falsknernes Millioner sig saaledes ad: man forvandler fE dette hvorom jeg her taler til en Sætning. Denne Sætning lyder fE saaledes: kun i Guds-Frygt kan sand Xstd. forkyndes; eller sand Xstd. kan ikke forkyndes i Msk-Frygt. Fortræffeligt! Det bliver saa en Tale et Foredrag en Prædiken – og Taleren passer vel paa, hvis han lever paa en Tid hvor Konger Keisere Paver og Deslige ere de Mægtige, som cujonere til Msk-Frygt, da at bukke og skrabe for dem, for derpaa i dybe Buk at declamere: at sand Xstd. ikke kan forkyndes i Msk-Frygt. Er Publikum, Mængden det Almægtige som cujonerer til Msk-Frygt, saa bukkes og skraber Taleren for dem og declamerer saa: at sand Xstd. ikke kan forkyndes i Msk-Frygt.

[a] Og atter dette kan en Sophist i dybe Buk for Konger og Keisere eller for Publikum og Mængden eftersom Tiderne ere, foredrage og declamere: og saa har vi atter Bedraget: en Erkjendelse af, hvor listigt man bedragerisk har forkyndt Xstd – ak og denne Erkjendelse er igjen et endnu finere Bedrag.

Det er den Art Xstd. som florerer i Christenhed: Xstd. forkyndt i Msk-Frygt – og Xstd. er just Guds-Frygt i Modsætning til Msk-Frygt.

#